

FØROYA VANLUKKUTRYGGING

Skal nakar vanlukkutryggja seg sjálfan ella onnur, boða frá vanlukkutrygging ella fáa skil uppá annað vanlukkutrygging viðvíkjandi og situr ov óhöggliga fyri til at kunna venda sær beinleiðis til tryggingina, vil hann hjá einumhverjum av umboðsmanninum fáa lagt sær lag á og eisini fáa góldið limagjald sitt.

Umboðsmenn eru:

B. Mortensen, sóknarfrú, suðuri í Vági.
K. Djurhuus, sýslumaður, á Tvøroyri.
H. Edw. Hjal, brævasavnari, á Sandi.
Chr. Larsen, sýslumaður, í Sorvági.
H. Nolso, kassameistari, í Vestmanna.
A. Ellingsgaard, brævasavnari, á Eiði.
S. P. úr Konoy, lærari, við Gøtugjógv, og
P. Andreasen, sýslumaður, Klakksvík.

Ótryggjaður maður gloymir skyldu sína móti sær sjálvum, konu og børnum ella øðrum, hann hevur ábyrgdina av, og er harfyri ikki fullgøður samfelagslimur. Hugsid tí um trygging, áðrenn ov seint er!

Bryggeriet Stjernen

Bryggeri, Malteri og Mineralvandsfabrik

Hetta um alt Danmark gitna virki eiga
arbeiðararnir í Danmark.

Allir arbeiðsmenn eiga at styðja hvønn annan.
Hetta er ein lóg, sum hvør upplýstur og mentaður arbeiðari ikki á nakran hátt vil bróta.

Tú, upplýsti føroyski arbeiðsmaður og slítmaður,
eigur tí hvørja ferð tú skalt hava eina øl, at
krevja at fáa arbeiðara ølina:
„Stjernen“.

Javnaðarmenn

eiga at styðja felagsskapin við at melda
seg inn í javnaðarmannafelagini.

Teir, ið ynskja at gerast limir í
Suðurstreymoyar Javnaðarfelag
biðjast venda sær til kassameistarar
J. P. Henriksen, Tórshavn.

Máling

Tapet

Linoleum

TH. 31. Poul Arne Poulsen.
Tvøroyri.

Keypid frá teimum,
sum lúsa í
„Føroya Social-Demokrat“

Búnaðarfólk

eiga at gerast limir av
Føroya Búnaðarfelag.

Lýsid í „Socialinum“!

KNUD PETERSEN

All skósmíð gerast skjótt
og væl úr hendum greitt.
Máltr. 315.

Málaraförretning.

Papp, tapet, møpulpulitur, alt
málarafakinum viðvíkjandi! Best,
bílígst. — Ordur frá bygðum
ekspederast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 323.

Eisini tygum

vilja gerast vissur í,
at tað loysir seg at
lýsa, bert tygum
royna eina lýsing í

„Føroya
Social-Demokrat“.

Ringið til prentsmiðjuna
máltr. 143.

„SMØRLÍKA...?“

„Ja, ... vitaminir!!!“

Fiskimenn, arbeiðarar

haldið og lesið

„Føroya Social-Demokrat“,
ið er
tykkara blað!

Vejen til
en virkningsfuld
Reklame

gaaet gennem en Annonce i

„Føroya Social-Demokrat“.

„Føroya Social-Demokrat“
har vundet Indpas hos det store, jævne Publikum,

Det er derfor i Deres egen personlige In-
teresse at benytte „Føroya Social-Demokrat“
til al Avertering i Fremtiden.

Minnist til at best, hvert á sin hátt,
era buksupressararnir og rakibløðini hjá
N. A. Eidesgaard.

Higartil hava eldslekkingar verið so dýrir, at fólk ikki hava
havið evnir til at eiga teir. Men nú selur N. A. Eidesgaard eld-
slekkingar fyri bara 5 krónur, so at flest øll, sum vilja verja seg
móti eldibrandi, kunna nú forsýna seg.

Lýsid í „Føroya Social-Demokrat“.

Útgevarar: Javnaðarmannafelag.

Blaðstjórar: P. M. Dam, Tvøroyri, ábyrgdarmaður.

P. K. Mouritsen, Tórshavn.

Prentsmiðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

bili, ið verður enná ræðuligari
enn tímabilið 1920—1933.

Men iðnaðurin flýgur fram —
særliga hergonguðnaðurin. Teir
eru kampkátir í Wall Street;
teir merkja einki til kreppu.
Høvuðsroyndirnar eru lættar at
bera í ljós: í forsetulíð tygara
hava lönir hækkað um 10 pct.,
men livsneyðsynjur hava hækkað
um 20 pct. Ikki torvar at rann-
saka málið nærri. Lætt er at
skyna á, at tilroyndir tygara
til tess at bota um hin ringa
ástandin eru miseydnadar.

Hægstirættur hevur endavent
mongum av tiltekum tygara, og
nú krevst tygum eina umskipan
av hægstarætti. Eg eri ein teirra,
sum harmast yvir atburð hægsta-
rættarins. Men eg eri einaein
av hálvtundrað milliónum
veljarum í Amerika, og meir-
lutin av hesum hevur verið

lærdur upp í at hava eina ótál-
máa virðing fyri hesum stovna,
institusjón.

Eg segði tygum tað í 1934, og
eg sigi tað aftur við tygum nú,
at tygum meg finna eina hvørja
leið í hesum vandamáli, sum
hægstirættur onga ávirkan hevur
á. Og eftir mínari hugsan er tað
tann leið at skapa atvinnuleysum
umstøður til framleiðslu. Tygum
hava veitt sjálvbjargingar-sam-
vinnurøsluni almiklan stuðul,
og í tí hevur ikki verið veitt
tygum mólstøðu. Eg kann ikki
hugsa mær, hvussu hægstirættur
kundi sýtt arbeiðsleysum at fram-
leiða tað, sum teir sjálvir skulu
nýta. Og hvi tá ikki roynd hesa
leið? Á henda hátt kundu tygum
veitt fimlapartinum av íbúgv-
arum Bandaríkjanna høvi til
at syrgja fyri sær sjálvum. Henda
skipan vildi alt upp rættar ar-

beiðarar. Og um so fer, sum alt
er útlit fyri, at hitt fria privat-
kapitalistiska stýrslagið heldur
áfram við at økja um talið á
teim arbeiðsleysu, tá hava teir
so vissiliga einhvønn vegin at
fara fyri at breiða av sær, so
tað ikki verða teir, men hitt
stóra talið av skattaborgarunum,
ið bera byrðina.

Einaans á ávísta hátt kunna
vit broyta fjóðskipanina, men
til tess torvar tygum harðstjór-
n og skerting av kappingarfrelsi
privatkapitalismunnar eins og
er farið fram í øðrum londum.

Eg veit ikki, hvussu nógv
árin tygum hava aftat til gera
miseydnadar royndir. Eg veit
ikki, hvussu nógv fæ, tygum
fáa skattaborgararnar at leggja
til oyðingar í hesum blindni.
Men eg veit tað, at núverandi
skipanarlag ber at hjaltromum

og leiðir ormindaskap yvir fleiri
og fleiri íbúgvvarar í Bandarík-
junum. Teir vilja ikki, og teir
kunna ikki tola hetta alla ævi
teirra. Teir vilja gera uppreisn,
og tað verður tá rópað á tygum
at herja hana niður — og tá
veit eg, at tygum verður ikki tá
líft.

Eg spyrji tygum, harra forseti,
hvussu mong ár verður fjóldin
atvinnuleys, áðrenn viðurkenst,
at skipanarlagið, ið nú ræður,
er vónleyst? Atvinnuleysið er
búgvíð at vara í átta ár. Um
vit koma til sættis um, at tað
kostar 200 dollar um árið at
halda lívinum í einum ameri-
kanskum arbeiðsleysum, tá eru
vit búvir at oyða fjóruti billiónir
dollars til binar 25 milliónir av
arbeiðsleysum í Bandaríkjunum
ásamt teirra familjur. Men um
vit gera ráð fyri, at amerikanskur

arbeiðari og tekni framleiðir
virði fyri 1000 dollar um árið
— tað er vissiliga ikki ov høgt
sett — tá kunna binar 10 milli-
ónirnar av arbeiðsleysum —
fyri uttan skyldfólk teirra —
vinna fyrsttjúgu billiónir dollar
í framleiðslu um árið.

Rithøvundin eigir ikki orð til
at lýsa ta ræðuliga armód oðru-
megin og oyðilegging av fram-
leiðslumøguleikum hinumeg-
in, sum hesi töl vísa.

Tað hvílið eitt ræðuliga tungt
andstar á herðum teirra, sum
finnu tygum at broyta stevnuna
frá 1934.

Í navni teirra fimm og tjúgu
millióna atvinnuleysa manna
biði eg tygum, harra forseti, at
broyta um stevnuna av nýggjum.